

ת"ד 4986/06/16 - מדינת ישראל נגד מחמד חומיידה

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 4986-06-16 מדינת ישראל נ' חומיידה
תיק חיצוני: 403742/2015

כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין	פני
מדינת ישראל	מאשימה
מחמד חומיידה	נגד
	נאשמים

החלטה

הנאשם הואשם בעבירות של אי מסירת פרטים ע"י נהג, נהיגה בקלות ראש, סטייה מנתיב נסיעה, התנהגות הגורמת נזק, גרימת חבלה של ממש, אי עצירת רכב במקום התאונה, אי הגשת עזרה לנפגע בתאונה, אי הודעה מיד על תאונה.

בפני בקשת הנאשם להתיר לו לחזור מהודאה. הבקשה הוגשה ע"י סנגורו החדש של הנאשם עו"ד תומר נגולה, בקשה זו הוגשה לאחר שחלפה כחצי שנה מאז הודאתו בכתב האישום!

הנאשם יוצג בדיונים בבית המשפט ע"י עו"ד עבד סמארה וזאת מכוח יפוי כוח עליו חתם הנאשם, המייפה את כוחם של עו"ד חי'ראללה מורד וע"ד סמארה לייצגו בתיק.

ביום 30.1.19 התקיים דיון בנוכחות ב"כ הנאשם, אשר ביקש לקבוע את התיק לשמיעת ראיות.

לפיכך ניתנה על ידי בהחלטה בה נקבע התיק ליום 19.5.19 לשמיעת הראיות והוריתי על זימון העדים לדיון.

ביום 19.5.19 התקיים דיון בנוכחות ב"כ הנאשם, בדיון ביקש ב"כ הנאשם, להתיר לנאשם לחזור מכפירתו והצדדים הציגו בפני הסדר טיעון הכולל תיקון כתב האישום.

ב"כ הנאשם הודה באשמה בשם הנאשם והצדדים ביקשו כי הנאשם ישלח לתסקיר שירות המבחן ולאחר קבלת התסקיר ייפגשו הצדדים בשנית.

לאור הודאתו של הנאשם, ניתנה החלטה המורה על הגשת תסקיר שירות המבחן, והתיק נקבע לדיון לטיעונים לעונש ליום 25.9.19.

ביום 16.9.19 התקבלה בביהמ"ש הודעת שה"מ בה נאמר במפורש כי הנאשם לא התייצב לפגישות אליהם זומן, לפיכך לא ניתן היה לערוך תסקיר בעניינו.

ביום 25.9.19 התקיים דיון, בה ביקש ב"כ הנאשם דחייה, מאחר ונקבעה פגישה עם התביעה לחודש אוקטובר, לפיכך נדחה הדיון ליום 6.11.19.

ביום 30.10.19 התקבל בביהמ"ש תסקיר שה"מ, בו נאמר כי לנוכח אי קבלת האחריות ע"י הנאשם כפי שמסר בפגישתו עם קצינת המבחן, נמנע שה"מ מליתן המלצה בעניינו של הנאשם.

ביום 6.11.19 התקיים דיון, אך כפי שנמסר לביהמ"ש מב"כ הנאשם, הנאשם אשר שהה בבוקר בבית המשפט, עזב את בית המשפט, וזאת לאחר שב"כ מסר בפני ביהמ"ש כי הנאשם טען בפני שה"מ כי איננו אשם.

בדיון ניתנה החלטה על דחייה ליום 13.11.19 וכן צוין מפורשות כי אם לנאשם יש בקשות עליו להגישם בכתב ובליווי תצהיר.

ביום 13.11.19 הגיש עו"ד תומר נגולה הודעה על החלפת ייצוג.

ביום 18.11.19 הוגשה בקשה לחזרה מהודאה ומההסכמה להסדר טיעון, נטען כי, הנאשם לאור כל הדרך החל מחקירתו במשטרה כפר באשמה, כן נטען כי ב"כ הקודם לא עידכן את הנאשם ורק מסר לו שהדיון נדחה. נטען כי גרסתו לא נשמעה בפני ביהמ"ש וכל הגורמים התעלמו מגרסתו לאורך כל הדרך. לפיכך, מבקשת ההגנה לאפשר לו לחזור מהודאתו בשל כך.

ביום 19.11.19 התקיים דיון בנוכחות הנאשם ועו"ד נגולה, אשר חזר על בקשתו.

התביעה בתגובתה טענה, כי לאור טענתו של הנאשם המצביעה על כשל בייצוג מצד ב"כ הקודם של הנאשם, יש צורך בקבלת תגובת ב"כ הקודם של הנאשם.

הנאשם בדיון טען כי הוא פנה לעו"ד חיראללה לייצגו, וכל מה שעו"ד חיראללה מסר לו זה שהדיונים נדחו. יודגש כי בפניי יפוי כוח הן לעו"ד חיראללה והן לעו"ד עבד סמארה.

ביום 20.11.19 נתתי החלטה בה רואיתי על קבלת תגובתו של עו"ד סמארה.

ביום 1.12.19 הגיש עו"ד סמארה את תגובתו, בה מסר כי הוא ניהל את התיק בהעברה מעו"ד חיראללה, וכי עו"ד חיראללה הי מעודכן באופן ישיר ומלא על כל דיון.

עו"ד סמארה מסר כי ההודאה באשמה ביום 19.5.19 נעשתה על דעת הנאשם עצמו ועל דעתו של עו"ד חיראללה.

כמו כן, מציין כי טרם פגישתו של הנאשם עם שה"מ, נפגש הנאשם עם עו"ד חי'ראללה, לנאשם הוסברה משמעות הפגישה בשה"מ. הנאשם הבין והסכים ללכת לשה"מ וזאת כאשר הוא מבין שכבר הודה בכתב האישום המתוקן בכתב האישום.

אשר למצב המשפטי, בהתאם להוראת סעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 נאשם רשאי לחזור בו מהודיה שנתן, ובתנאי שקיבל את רשותו של בית המשפט לעשות כן מנימוקים מיוחדים שירשמו.

לפי ההלכה הנוהגת, בית המשפט יתיר חזרה מהודיה רק אם השתכנע כי קיים חשש ממשי שזו ניתנה שלא מרצון אמיתי ובניגוד לאמונתו בחפותו, או אם הנאשם לא הבין את משמעות הודייתו ואת ההליך המשפטי שבעקבותיה.

(ראה ספרו של י.קדמי "על סדר הדין בפלילים" מהדורה שלישית תשס"ג-2003 חלק שני עמ' 1000).

כעולה ממגמת ההלכה הפסוקה, כפי שזו מובאת בספרו של י.קדמי הנ"ל (לרבות בהפניות המופיעות שם), בית המשפט ייטה להיעתר לבקשת נאשם לחזור מהודיה במקרים "נדירים וחריגים" (שם עמ' 1000 ה"ש 67).

בע"פ (ת"א) 1230/96 (חברת האחים בדיר בע"מ) הוצגה ההלכה כדלקמן:

"אין ספק שמתן היתר לחזור מהודאה, ראוי לו שיינתן במשורה ... והכלל הוא שאין להרשות לנאשם לחזור בו... הנטייה היא לאפשר חזרה מהודאה כאשר נעשתה מחמת אילוץ או כשהנאשם אינו מבין את משמעותה. כמו כן במקרה שבו מדובר בסיבה כנה ואמיתית שבגינה מבקש... מתן הזדמנות להוכיח את חפותו"

כן ראה דברי הסיכום בע"פ (ת"א) 529/97 (פנסו):

"...אין רשימה סגורה של מקרים שבהם יינתן היתר שכזה ויש לבחון כל מקרה על פי נסיבותיו. הנטייה היא לאפשר חזרה מהודאה כאשר זו נעשתה מחמת אילוץ, [לא חופשית ומרצון], או כשהנאשם אינו מבין את משמעותה.[טעות או שגגה]... הסיבה שלא לנקוט ביד נדיבה... הינה שעלול להיפתח פתח לנאשמים להתחרט על הודייתם, דבר שיש בו כדי לפגוע בניהולו התקין של הדיון".

בשורה ארוכה של פסקי דין נקבע שחרטה של הנאשם על ההודיה או אכזבה מעמדת התביעה או מגזר הדין, אינן נימוק מיוחד המצדיק להיעתר לבקשה לחזרה מהודיה.

(ע"פ 3991/04 מארהן רגבי נ' מ"י תק-על 2005, 2, 805; ע"פ 1019/04 מחוזי חיפה; רע"פ 1416/04 ועוד).

הנאשם היה מיוצג בדיונים התקיימו בבית המשפט, וחזקה על הסניגור שייצג את הנאשם בהליכים אלו, שפעל על פי

הנחיות הנאשם בכל פניותיו לבית המשפט.

יש לציין כי בבקשה לחזרה מהודאה ומתצהירו של הנאשם עולה כי הבסיס לבקשה לחזרה מהודאה הינו כי הנאשם לא הודה באשמה, וכי ההודאה באשמה נעשתה ע"י ב"כ שלא על דעתו. למעשה מדובר בטענה של ייצוג כושל של עו"ד סמארה לנאשם.

כעולה מתגובתו של עו"ד סמארה, ההודאה נעשתה על דעתו של הנאשם, ואף הוסבר לו ע"י עורך דינו, מהות הפגישה מול שה"מ, וכי הוא מבין שהפגישה עם שה"מ מתקיימת לאור הודאתו באשמה.

בית המשפט העליון עסק בסוגיה זו של בקשה לחזרה מהודאה בשל כשל בייצוג, ברע"פ 4185/14 ושם נפסק מפי כב' הש' אורי שוהם בעניין זה כדלקמן:

"בבקשה לרשות ערעור, טוענת באת-כוחו של המבקש, כי המבקש לא הבין את משמעות הודאתו. נטען בבקשה שלפניי, כי "המבקש כלל לא קיבל הסבר אודות ההליך המשפטי", ובהמשך נאמר כי "באת כוחו הקודמת הסתפקה במתן ייעוץ לאקוני". הלכה למעשה, מדובר בטענה לכשל בייצוג. טענה זו כבר נדחתה על-ידי בית משפט קמא, אך בבקשה לרשות ערעור נטען, כי שגה בית משפט קמא באומרו כי עמדתה של עו"ד בלו לא הונחה בפניו.

בטענותיו של המבקש אין כל ממש. הודאותיו של המבקש בכתבי האיטום היא ברורה, ובנסיבות העניין, הטענות לקיומה של חוסר הבנה הן עמומות וקלושות, לכל היותר. כידוע, לא די בהעלאת טענה בעלמא בדבר "כשל בייצוג", ויש להראות כי נגרם לנאשם עיוות דין של ממש, כתוצאה מן האופן שבו התנהל ייצוגו (ראו, למשל, רע"פ 8094/12 אבו טיר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 10 ואילך (7.1.2014)). בבקשה שלפניי לא עלה בידו של המבקש להראות כי כך הם פני הדברים"

ממשיך ביהמ"ש העליון וקובע בעניין זה כי:

"משנדחתה הטענה לכשל בייצוג, לא מצאתי כי נפל פגם בהודאתו של המבקש, וודאי שאין בנמצא "נסיבות חריגות", אשר בכוחן לאפשר חזרה מהודאה בשלב הערעור (ראו, בהקשר זה, רע"פ 5989/13 ביטון נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 19 (4.3.2014); ע"פ 8593/12 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 12 (20.6.2013); ע"פ 9145/11 מרעי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקאות י-יב (1.5.2013))."

לנוכח האמור בתגובתו של עו"ד סאמרה, הריני קובעת לאחר בחינת טענותיו של הנאשם וב"כ הן בכתב והן בע"פ כי אין

מקום לקבל את הטענה כי נפל כשל בייצוגו של הנאשם.

למען הסר ספק, הריני קובעת מפורשות כי לא מצאתי מקום לקבל את טענתו של הנאשם בדבר כשל בייצוגו. הריני קובעת כי הודאתו של הנאשם ניתנה לאחר שביהמ"ש מצא כי הודאתו של הנאשם ניתנה מרצון חופשי ולאחר היוועצות עם סניגור אשר נתן לנאשם ייעוץ ראוי ומקצועי.

על כן לא מתקיים בעניינו של הנאשם הנימוק ה"קלאסי" לבקשה לחזרה מהודאה והוא כי נפל פגם ברצונו החופשי של הנאשם בעת מתן ההודאה, או שלא הבין את משמעות ההודאה.

בנוסף אציין מפורשות כי אינם מתקיימים הטעמים המיוחדים של עשיית הצדק והוצאת חפות הנאשם לאור, שבעטיים על בית המשפט להתיר לנאשם לחזור בו מהודאה שנתן באופן חופשי, רצוני ומושכל, לפי הפסיקה הקיימת.

אשר על כן הריני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, ו' כסלו תש"פ, 04 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.